

O Božji prizanesljivosti

23. junij 1843, zjutraj
Prevod A.P.

O Gospod in najboljši, Sveti Oče! Včeraj sem od tvojega in mojega prijatelja A.H.-W. izvedel, da je mati okrutno ravnala s svojim otrokom – in zdaj tudi jaz mislim, da se takšne sramotne krutosti tu in tam izvajajo v še večji meri. Povej mi, če Ti, kot najpravičnejši in vsemogočni Bog nebes, Zemlje in vseh ljudi, to dopuščáš ali ne? Kajti glej, če človek opazuje velike gnusobe jeznih ljudi, in kako se lahko povsem nekaznovano izvajajo, potem bi človek pri najboljši volji vsaj na pol mislil, kot da se ne nameravaš niti malo brigati za človeštvo Zemlje, bodisi na splošno, kot posamezno. Zato mi povej, kako je s temi gnusnimi dogodki? Ali jih vzameš na znanje, ali pa vse popolnoma brezбриžno pustiš, ne glede na to kaj se zgodi? Ali pa je to potrebno in se mora tako dogajati? O Gospod in najbolj ljubeči Sveti Oče vseh človeških otrok na Zemlji, daj mi o tem zadovoljiv odgovor! Tvoja volja naj se zgodi! Amen.

1. Najprej ti moram povedati, da je tvoje vprašanje povsem odveč in poleg tega še zelo neumno. Kajti, če slutiš, da je Bog ljubezni Meni enak, čeprav Mu še vedno popolnoma ne zaupaš, upaš in Ga ljubiš, potem bi ti že pri slutnji moralo tako neumno vprašanje težko priti na pamet, kaj šele v tvojem stanju, ko se sedaj že več kot tri leta lahko vsako sekundo z Menoj pogovarjaš, na način brez primere, kot s sebi enakim človekom.
2. Drugič, pa Sem ti že večkrat pokazal neskončno potrebo po človekovi svobodni volji in ti razložil, kako je večno življenje duha v človeku odvisno izključno od nje, in da če ga Jaz hočem ohraniti, moram raje umreti, kot da bi se s Svojo vsemogočnostjo minimalno dotaknil te svobodne volje z Mojo voljo, ker bi to v trenutku vsakega človeka stalo življenja!
3. Kolikokrat Sem ti že vse to prikazal. In vendar še vedno tako grozno neumno sprašuješ, kar bi do zdaj že moral spoznati?!
4. Poglej Lotovo ženo! Zgrabila jo je Moč Moje Volje. Toda kaj se je zgodilo z njo?! – V času Noeta je Moja volja zajela Zemljo. Toda kam je to pripeljalo njeno prebivalstvo in kaj Sem moral potem storiti, da Sem mrtvim in uničenim spet vrnil obstoj in življenje?! Ali bi moral potem dovoliti, da bi bil ob vsakem gnusnem grehu ljudi vedno znova ubit, da bi jim lahko omogočil novo življenje?
5. Toda kako Me ljubiš, če Me sprašuješ zakaj ljudje v svoji svobodi delajo tako nekaznovane hudobije – in bi Me raje imeli za ustrahovalca, kot za izredno dobrega Očeta – in Me tako spet nosili na križu?! – Če že imaš pravično sočutje do ljudi, kako to, da si Jaz od tebe tega ne zaslužim? Ali naj se pustim vsak dan križati?
6. Če vidiš neumno mater ali brezčutnega očeta, ki trpinči svojega otroka, si takoj jezen in bi se hotel celo prepirati z Mano, ljubečim Očetom, in takoj predrzno reči: »Toda Gospod, če ti nekako obstajaš, kako lahko gledaš takšne grozote?!« - Vendar

ti povem: prav ta zelo zlobna ženska bi ti morala biti evangelij! Kajti to je razsrdilo tvojo dušo in ti bi jo takoj kaznoval s peklenskim ognjem, in tako njo kaznoval z neskončno večjo bolečino, s katero je ona kaznovala svojega otroka!

7. Vendar ti pri tem ne pomisliš, da so vsi ljudje na Zemlji Moji otroci. In, če že takšno slabo ravnanje matere razsrdi tvojo dušo, potem ne bi rad pogledal v tvoje srce, kaj bi Mi reklo, če bi tudi Jaz prav tako neusmiljeno premlatil svoje blodeče otroke za vsak bolj ali manj pomemben prestopok.

8. Želiš, da bi ljudi naredil usmiljene, Jaz pa bi moral takoj vsakega blodečega otroka brez prizanašanja ubiti!? Resnično s takim pojmovanjem o Meni lahko odslej ostaneš doma! – Ali misliš, da Jaz ne vidim pregreh na Zemlji. – O ti norec.

9. Dobro jih vidim, toda še ni čas, da zato ugasne sonce na nebu. Dovolj zgodaj bo ugasnilo za vse. 10. Toda onstran bo vsak našel nagrado za svoje delo in ob prav posebnih priložnostih tudi že tukaj! – To je dovolj in poleg nič več ni treba!

11. Zato Me bolje spoznaj in Me ne sili, da postanem tak, kot si ti, ampak bodi takšen, kot Sem Jaz in boš bolj modro sodil in kaznoval. Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi